

Jaunas koncertvietas

Edgars Raginskis, Orests Silabriedis

2008. gadā dzimušās ieceres – reģionālās daudzfunkcionālās koncertzāles trijās Latvijas pilsētās – Rēzeknē, Cēsīs un Liepājā – pašlaik ir dažādos pabeigtības posmos. To būvniecība dažādā proporcijā tiek finansēta no Latvijas Republikas un Eiropas Savienības budžeta līdzekļiem.

Liepājas multifunkcionālās koncertzāles projekta “Lielais dzintars” vadītājs Ints Dālderis norāda, ka tik tuvu kā pašlaik koncertzāles būvniecībai vēl nav būs. Panākta mutiska vienošanās ar projekta autoru Folkeru Ginki par autoruzraudzības nosacījumiem. Notikusi tikšanās ar ministru prezidentu Valdi Dombrovski, kurš uzdevis Finanšu ministrijai meklēt iespējamus finanšu avotus. Liepājas domes Kultūras komisijas sēdē Liepājas domes priekšsēdētāja vietniece Silva Golde apliecinājusi, ka drīzumā tikšot nodrošināti 12 miljoni Ls, ko pašvaldībai ieguldīt “Lielajā dzintarā”. Ja būvniecība tiks sākta šovasar, potenciālais ēkas pabeigšanas termiņš varētu būt 2015. gada vasara. Otrs projekta vadītājs Didzis Jēriņš gan 31. maijā nevēlējās komentēt, vai Liepājas domes iepirkumu komisija ir pieņēmusi lēmumu par koncertzāles būvnieku. Ārzemju būvnieki un koncertzāles iekārtošanas speciālisti gatavi veikt autoruzraudzību, kas nebūšot lēta, taču nodrošinās maksimāli augstu kvalitātes standartu ieviešanu koncertzāles būvniecībā. Ints Dālderis domā, ka būtu nepieciešama centralizēti plānota koncertdzīve, jo reģionālās koncertzāles menedžments nespētu piesaistīt tāda mēroga māksliniekus kā, piemēram, “Latvijas Koncertu” administrācija.

Topošās Cēsu koncertzāles projekta vadītājs Juris Žagars prognozē, ka ēka ekspluatācijā tiks nodota 2013. gada decembrī, savukārt aktīvu koncertdarbību sāks 2014. gada vasarā, kas darba uzsākšanai no publicitātes viedokļa gan neesot labvēlīgs periods, jo lielu daļu uzmanības laupīs Rīgas kā 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas statuss un norises. Šobrīd notiek autoruzraudzība un celtniecības darbi, Cēsu pašvaldības pārstāvji paužusi apņēmību no pilsētas budžeta gadā atvēlēt ap 50 000 Ls koncertzāles uzturēšanai. Raunas ielā 12 paredzēta daudzfunkcionāla akustiskā koncertzāle ar 800 sēdvietām, mācību telpām Alfrēda Kalniņa Cēsu mūzikas vidusskolas audzēkņiem, mēģinājumu telpām Vidzemes kamerorķestrim un amatiermākslas kolektīviem, mūzikas bibliotēkai. Ēkā būšot arī mākslas galerija, kafejnīca, kinoteātris un biroju telpas. Juris Žagars, pretēji Diānai Zirniņai, uzskata, ka piemērotākais finansēšanas veids no valsts puses būtu stabila ikgadēja budžeta piešķirums, jo tas ļautu droši un prognozējami plānot darbu. Jau tagad skaidrs, ka ik mēnesi koncertzālē notikšot viens klasiskās mūzikas koncerts, viens džezas mūzikas koncerts, viena dramatiskā teātra izrāde, kā arī viens amatierkolektīvu koncerts vai izrāde. Amatierkolektīvu darbība koncertzāles telpās tiks nodrošināta vēl līdz oficiālajai zāles atvēršanai, darbosies arī kinoteātris. Žagars, līdzīgi Zirniņai, uzsver, ka repertuāra plānošanu vēlas atstāt koncertzāles administrācijas ziņā un veidot to pēc reģionālās piemērotības un klausītāju pieprasījuma dinamikas.

Ventspils Mūzikas vidusskolas direktors Andris Grigalis stāsta, ka **2008. gada konkursā Ventspils nav piedalījies, jo Eiropas līdzfinansējumu uzskatījusi par nepietiekamu.** Taču patlaban tiek virzīts jaunas akustiskās koncertzāles projekts. Koncertzāli iecerēts būvēt Ventspils centrālajā laukumā, tā plānota 700 klausītājiem, kā arī telpām mūzikas vidusskolas vajadzībām. Šī projekta noslēguma termiņu Andris Grigalis pagaidām neprognozē.

Publicitātes foto

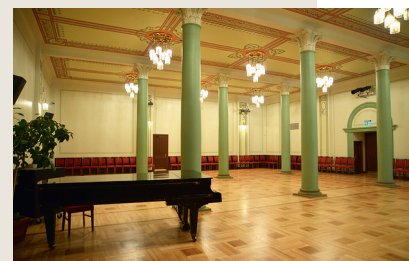
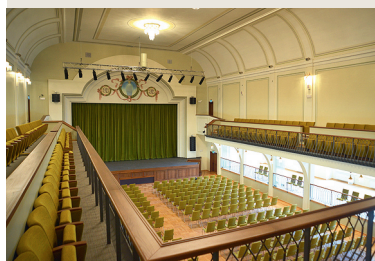
Austrumlatvijas koncertzāle jeb Latgales vēstniecība "Gors" Rēzeknē, Pils ielā 4, ir pirmā pēc neatkarības atgūšanas Latvijā uzbūvētā augstas kvalitātes akustiskā koncertzāle. "Gora" vadītāja Diāna Zirniņa ir gandarīta par vairāku gadu gaitā paveikto un izsaka cerību, ka sadarbībā ar Kultūras ministriju tiks izstrādāts koncertzāles finansēšanas modelis ar atsevišķu Valsts Kultūrkapitāla fonda mērķprogrammu reģionālajām koncertzālēm, kurā finansējums tiktu sadalīts projektu konkursu formā. Rēzeknes pašvaldības ieguldījums Latgales vēstniecībā "Gors" ir ievērojams un pašlaik gadā veido 300 000 Ls. Diāna Zirniņa norāda, ka koncertzāles repertuāra plānošanu vēlas pilnībā paturēt rēzekniešu rokās, lai tad paši izvēlētos, ko no koncertorganizāciju piedāvājuma sniegt Rēzeknes un visas Latgales klausītājiem.

VSIA "Latvijas Koncerti" vadītājs **Guntars Ķirsis** uzsver, ka nepieciešama reģionālo koncertzāļu radošo plānotāju, "LK" un Kultūras ministrijas vienota un koordinēta darbība koncertzāļu mūzikas dzīves organizēšanā, un uzskata, ka līdz šim ir veiktas labas iestrādes produktīvai sadarbībai. Līdzīgu viedokli pauž arī Valsts kamerorķestra *Sinfonietta Rīga* mākslinieciskais vadītājs **Normunds Šnē** un Latvijas Radio kora mākslinieciskais vadītājs **Sigvards Kļava**. Kultūras ministrijas Nozaru politikas nodaļas vecākais referents **Juris Ļipuncovs** piesardzīgi vērtē iespējas tuvākajā nākotnē izveidot vienotu stratēģiju reģionālo koncertzāļu funkcionēšanas nodrošināšanai un kā drīzāko termiņu min 2015. gadu, kad plānošanas darbi tiks risināti valsts budžeta ietvarā. Tajā pašā laikā Juris Ļipuncovs apstiprina KM atbalstu reģionālo koncertzāļu darbībai, izmantojot KM rīcībā esošos nemonetāros resursus.

Edgara Raginska veidoto radioraidījumu "Reģionālās koncertzāles. Kas notiks Cēsīs, Liepājā, Rēzeknē un Ventspilī?" klausieties Latvijas Radio 3 "Klasika" timekļa arhīvā 11. maijā plkst. 16.00

Šā gada pavasarī arī Rīga tika pie jaunas kultūrtelpas – pēc pamatīgas atjaunošanas un apkārtējās vides sakopšanas atdzima kultūras pils "Ziemeļblāzma", kuras idejas autors, arhitekts un cēlējs ir leģendārais kokrūpnieks, mecenāts un ekscentriķis Augusts Dombrovskis (1845–1927). Viņš sekmīgi vadīja kokzāgētavu, klajā smilšu laukā uzcēla ziedošu Vecmīlgrāvi, virzīja pedagoģisku un sociālu jautājumu risināšanu, cīnījās pret dzeršanas postu, atbalstīja literātus un komponistus, uzturēja jaunrades namu, būvēja vijoles, vārdu sakot, bija pašmācības ceļā attīstījusies daudzpusīga personība ne bez dīvainībām, toties ar milzu vērienu un prasmēm. Dombrovskis jau gandrīz 90 gadus dus parkā aiz "Ziemeļblāzmas" pils. Viņa lolojums piedzīvojis dažādus likteņus, bet nu no gandrīz pilnīgas postažas augšāmcelies un aicina ciemos mākslas alcējus un visus citus interesentus.

6. oktobra pēcpusdienā "Ziemeļblāzmas" pili "Latvijas Koncertu" rīkotā "Rudens kameramūzikas festivāla" ietvaros tiks svinīgi "iespēlēts" jaunais *Steinway* koncertflīģelis, ko Hamburgas klavierfabrikā izvēlējās pianists Reinis Zariņš – viņš arī būs svinīgais iespēlētājs ar soloprogrammu, kurā gan jubilārs Vītols, gan viņa spurainais Pēterburgas audzēknis Stravinskis. Starp citu, paša Dombrovskā īpašumā bijuši veseli divi *Steinway*, kas glabājušies viņa Āgenskalna namiņa (Bezdelīgu ielā 3) lielajā zālē un kurus savos memuāros "Manas dzīves atmiņas" tik glīti apraksta Jāzeps Vītols.

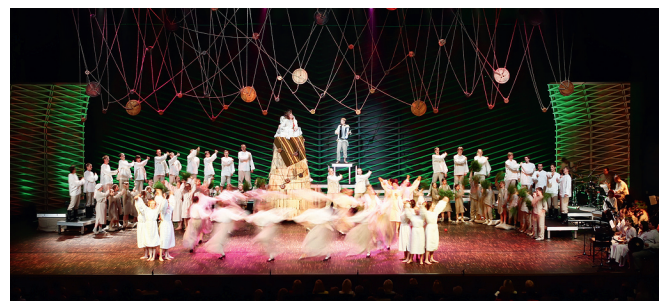
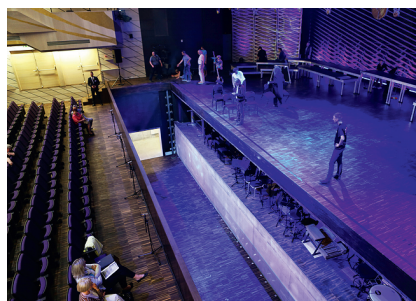
Rēzeknes "Gors"

Jana Kuzmenkovā

Lai arī kur cilvēks būtu, viņš nav pamests un aizmirsts! Ar šādu apziņu ikviens latgalielis var mosties rīta agrumā un sveikt jaunu dienu! Pašā Rēzeknes vidū uz cietiem pamatiem, veseliem četri simti četrdesmit četriem blūkiem, stāv jaunceltā māja – Latgales vēstniecība "Gors". Ne tikai rēzeknieši, bet arī visi Latvijas iedzīvotāji var būt lepnī, ka mūsu valstī ir uzcelta pirmā daudzfunkcionālā akustiskā koncertzāle. Tā ir grandioza būve, kur skan kvalitatīva mūzika, tiek raiti dejots, liksmi svinēts un spēlēts. "Gorā" dzīvo kultūra!

Latgales vēstniecības "GORS" vadītāja Diāna Zīriņa

Publicitātes foto, autors – Jānis Litavnieks

Vieta, kur iepriekš plūda vientuļa upe, tagad ir atdzīvojusies. Tā ir brīnumaina pārvērtība, kas liek izbrīnā un pateicībā pavērst acu skatienus augšup. Mistika vai iepriekš noteikta lietu sakritība? To atklāj radišanas stāsts. 2008. gadā rēzekniešiem prātā nāk doma, ka ir nepieciešama jauna kultūras ēka. Pašvaldība izsludina vizuālo ideju konkursu, kurā uzvar projekts "Zīdaste". Nu šis krāšņais putns uz visiem laikiem apmeties Rēzeknes upes krastā, kur viņam atvēlēta īpaša vieta. Diānai Zirniņai liktenis sagatavoja negaidītu dzīves pavērsienu. Viņa atradās līdzās "Zīdastes" projektam jau no tā tapšanas dienas, nenojauzdama, ka viņai būs lemts šo putnu auklēt. Un vēl isi pirms tam Diāna uz labu laimi atšķīra Ojāra Vācieša dzejas rindas: "Pie tevis atlidos putns ar zīda asti un svešā valodā neatlaidīgi prasīs, lai tu mācies lidot (..) Nedzen projām to putnu ar zīda asti." Pēc piecu gadu pārvērtībām "Zīdastes" ideja materializējās un kļuva reāla. Kai tys beja, kai nā, bet Diānai Zirniņai ir uzticētas lielas kultūras mājas, Latgales vēstniecības "Gors", atslēgas.

Putns ir atlidojis un pārvērtis to vietu, kurā iemājojis. Te nopelns arhitektu komandai Daigas Bikšes un Ulāda Baloža vadībā. Šo arhitektu veidotais ēkas mets spilgti atainoja mūsu drauga izskatu – izvirzīto cekulu, sārtos toņus, tumšākus un gaišākus akcentus. Māksliniekus iespaidojis Latgales daiļums, daba un dabiskums. Stikls, kas klāj ēkas austrumu pusi, ļauj cilvēkam saplūst ar dabu.

Uģis Brikmanis

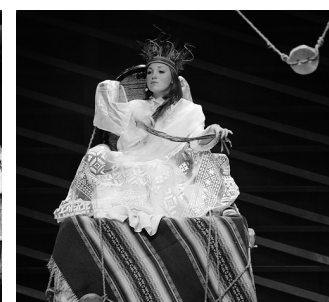

Ilona Rupaine un Einārs Lipskis

Kultūra ir un būs tā nemateriālā vērtība, kas dāvās spēku Latgales vēstniecībai plaukt un zaļot. Tā nekad nebūs vēstniecība, kas izdod vīzas. Latgales vēstniecība "Gors" ir vieta, kas pati aicina ierasties ciemos pie sevis, lai ikviens spētu nodot tālāk pasaulē stāstu par to, ko redzēja, ko dzirdēja, ko piedzīvoja un baudīja.

Otrajā rindā no kreisās – Ilmārs Drejs, Agnese Urka, Anda Lipska un Ēriks Zeps

Bērzi, tuvumā Rēzeknes upe, bet agros rītos saullēkts! Skaista ainava, ko arhitekti nespēja paslēpt aiz mūra. Garām ejošie, lūkojoties stiklotajā fasādē, dienas gaismā redz dabas atspulgu. Vakaros ēka atdzīvojas, ļaujot ielūkoties siltajā, dzīvīgajā, ugunīgi sārtajā iekšpuses apgaismojumā. Kustība, dinamika, brīvība, dziesmas un drošs patvērums ir arhitektu asociācijas ar nelielajiem putniem, un tas labi saskan ar jaunuzceltās koncertzāles būtību. Turklāt arhitekti atzīst, ka iepriekš minētās vērtības ir radošuma pamatā. Koši sārtais kolorīts arhitektiem asociējas ar liesmām, ko uzkurina radošais gars. Šīs liesmas piesaistīs arī ceļiniekus, un šķiet, ka pati dzīvība ir caurvijusi šo ideju.

Ikviens tiek laipni aicināts šajā mājā. Jautāties, ko te var darīt? Līdzās mūzikai šeit var dzīvot dejas, teātris, kino, māksla. Ir arī dzimtsarakstu nodaļa. Nopietnākām lietām atvēlēta semināru, pat starptautiska mēroga konferenču zāle. Ir izveidotas mēģinājumu telpas gan mūziķiem, gan dejotājiem. Latgales vēstniecība "Gors" patiesi ir daudzfunkcionāla. Gan klasiskā, gan mūsdienu populārā mūzika, roks, *world music* un džeza var skanēt abās koncertzālēs – mazajā "Zīdastē" un lielajā "Gorā". Kamermūzika, lieli simfoniskie darbi un opera – šīm mūzikas jomām atvēlēta īpaša vieta. No baleta līdz tautasdziesmai – tā ir deju žanru palete, kas var tikt izdejota uz šīm skatuvenām.

Sekojojot zīdastes pēdām, top skaidrs, ka viņa apmetusies mazākajā koncertzālē. Tomēr "Gors"... Šis vārds kļuvis ne tikai par koncertzāles, bet par visas Latgales vēstniecības nosaukumu. Tik vienkāršs un gluži dabisks ir šis apzīmējums. Tiešais vārda tulkojums no latgaliešu valodas – 'gars'. Tas iemieso sevī cilvēka gara stiprumu, nedaudz arī spītību, kas nepieļauj klupšanu problēmu un bēdu laikā. Līdzīgi kā arhitektiem, arī šī vārda autoriem Latgales vēstniecība asociējas ar radošā gara mājām. Vārdu spēles turpinās, jo krievu valodā runājošajiem cilvēkiem veidojas citas asociācijas. *Гора* – kalns. Šis tulkojums ir vietā, jo grandiozā ēka izskatās pēc kalna, pēc kultūras klints.

Tādējādi katrs klausītājs tiek padarīts par Latgales vēstnieku. "Gors" ir sagatavojis stāstu, un tas saistīts ar visu Austrumlatvijas reģionu. Cilvēku sirsnība, tuvība dabai, nesamākslotība, daudzkulturāla vide – Latgales identitāte, ko nu piedāvā iepazīt ikvienam.

Pirmā akustiskā koncertzāle Latvijā! Bet kāpēc gan Latgalē, tik tālu?! Šajā Latvijas teritorijā cilvēks jūtas nošķirts no kopējā, tāpēc jaunā koncertzāle ir vajadzīga tieši te. Var teikt, ka ilgu laiku Latgale atradās paēnā, bet tagad tai ir iespēja izgaismot savu vidi. Ir pierasts, ka latgalietis dodas uz galvaspilsētu, lai izglītos, apmeklētu kvalitatīvus kultūras pasākumus, kā arī gūtu garīgo papildījumu. Nevienam nebija aizdomājies, ko nozīmē izslāpūšai dvēselei mērot šo tālo ceļu. Domājams, ka tas ir pietiekams arguments, lai attaisnotu pirmās akustiskās koncertzāles būvi tieši Rēzeknē, Latgales sirdī. Priecīgi jāsaka – beidzot latgaliešiem ir sava skatuve! Tomēr šim pacilājošam argumentam atrodas pretinieki, kas saka – neizdosies! "Gora" vadītāja Diāna Zirniņa atzīst, ka ne vienmēr būs piepulcēta pilna koncertzāle, tomēr tas nebūs iemesls, lai šī māja nepastāvētu. Jau agrāk pilsētas domniekus māca šaubas par šīs ēkas noderību. Taču daudzi latgalieši sasparājušies teica, ka var ilgi sēdēt un domāt, bet jāsāk kaut ko darīt. Lūk, par spīti nedrošībai un neziņai darba rezultāts ir pārsteidzošā koncertzāle, kura pārsniedz daudzu pašmāju iedzīvotāju un viesu cerības.

"Gors" Latgalē vajadzīgs daudz uziemeslu dēļ, arī gluži dabiskam procesam – lai barotos! Diāna Zirniņa pauž salīdzinājumu ar televizoru, datoru vai veikala kastēm. Tie ir dažādi iztikas veidi ar kopīgu iezīmi – tie visi ieslogo. "Gors" kā iztikas avots ir citāds. Sajūtas, ko izraisa cilvēka saskarsme ar skaņu spēlēm, aizskar klausītāju. Šī mijiedarbe palīdz just, līdzpārdzīvot un attīstīt savas maņas. Noslēdzot plašo argumentu klāstu, kāpēc ir nepieciešama daudzfunkcionāla koncertzāle tieši Latgalē, vēlos teikt vēl ko. Latgaliešu sirdis jau sen krājusies mīlestība pret mūziku, deju un citiem kultūras atzariem. Trauks, kas piepildīts, reiz plūst pāri malām. Tas ir skaists

salīdzinājums ar pašreizējo situāciju Latgales reģionā. Ar lielu apņēmību "Gora" komanda un Latgales mākslinieki saspārojušies, lai atdzīvīnātu telpas ar skaņu. Kaut arī daudz kas vēl jāmācās, režisors Uģis Brikmāns atzīst, ka latgalieši apņēmies iemācīties visu, kas vēl nezināms. Režisoram jau izdevies sastrādāties ar koncertzāles māksliniekiem, un viņš novērtē to nopietnību, ar kādu latgalieši veica uzticēto darbu.

Akustiskie paneļi uzstādīti, kvalitatīvi instrumenti nopirkti, mākslinieki un viesi uzaicināti. "Gors" ir uzsācis savu darbību ar spožu uzrāvienu. Svinīgā atklāšana 30. maijā pārsteidza daudzus. Galvenā skatuve sagaidīja gan pašus rēzekniešus, gan spožas Latvijas zvaigznes. Prieks, liksme, pateicības un gandarījums vainagoja šo vakaru. Pirmā daļa – neaizmirstams uzvedums "Kēniņmeita. Latgales pasaka". Stāsts, kas atspoguļo pašu latgaliešu būtību – spītību un nepadošanos. Kēniņmeita atgādina kādu bērības pasaku. Mežs patiešām liekas dzīvs, malkascirtējs baiss, mieziši, vāļites, riekstiņi... Princese, uzrāpusies augstā troņā, ir neaizsniēdzama. Viņa skandē tautiska rakstura melodiņu, kurā nav ne prieka nots, ne tautas gara liksmes. Vai tā ir viņas laime? Nevienam dzīvē nav lemts dziedāt tikai skumjas dziesmas, un Kēniņš tēva mīlestībā nevēlas pieļaut meitas pazušānu. Duraceņš! Lai arī saukts tādā vārdā, jis naatsalaiž nu sova. Duraceņš apņēmīgi panāk to, ka Princese nokāpj no troņa un dodas pilnasinīgā dzīvē. Šo stāstu ar laimīgām beigām apdarināja un iemiesoja Ilona Rupaine, Einārs Lipskis, Raibis Suņs, Orests Silabriedis un Uģis Brikmāns, kurš atzīst, ka "Kēniņmeitas" uzvedums ļāva iesaistīt gandrīz visus Rēzeknes dziedājošos un dejojājos jauniešus. Mazāki un lielāki bērni uz "Gora" skatuves jutās ļoti ērti, acis priekā mirdzēja, enerģija un liela atdeve raksturoja viņu darbību. Paldies Andai Lipskai, kas nodrošināja vokālo partiju kvalitāti, mazo bērnu audzināšanu un vienotības panākšanu uzveduma laikā. Paldies solistiem Agnesei Urkai (Princesei), Ērikam Zepam (Duraceņš), Ilmāram Dreļam (Kēniņš, Zaķis, Malkascirtējs), kā arī visiem dejojājiem, dziedātājiem, mūziķiem un autoriem. Dziesma, deja un teātris apvienojās un pierādīja, ka šāda sintēze uz "Gora" skatuves ir iespējama un tai tur jādzīvo.

Vienā vakarā varējām izbaudīt, cik daudzpusīga var būt "Gora" skatuve. Pēc sirsnīgā "Kēniņmeitas" stāsta vietu uz skatuves ieņēma Liepājas Simfoniskais orķestris ar Atvaru Lakstīgālu pie diriģenta pulsts. Skatuves vidū novietoja melnu koncertflīģeli, kuru ieskandināja Vestards Šimkus. Viņš saistīts ar Latgales vēstniecību vairāk nekā tikai skatuves viesis. Vēl nesenā pagātnē viņam bija laime izvēlēties divus instrumentus "Gora" koncertzālēm. Tagad gan kameriskajai "Zidastei", gan lielajai "Gora" skatuvei ir kvalitatīvi Steinway & Sons flīģeļi. Pēc daudzu pasaules koncertzāļu apmeklējuma Vestards noteikti spēj novērtēt jaunuzbūvētās ēkas kvalitāti, un viņš atzīst, ka beidzot Latvijā ir vieta, kur mūzika skan tā, kā tai paredzēts skanēt. Balstoties uz Vestarda teikto, Latgales "Gors" ir ideāla vieta, kur nekas nav apgrīzts, noskopots, viss ir pilnvērtīgs. Akustika ir izveidota patiešām augstā līmenī – te nūdien var baudīt izsmalcinātas skaņas skaistumu.

Atklāšanas vakarā ikviens klausītājs varēja piedzīvot daudzveidīgu notikumu virpuli. Ērgelnieces Ivetas Apkalnas priekšnesuma laikā atteicās darboties irēto digitālo ērgeļu trešais manuālis. Latgaliskā apņēmība tomēr pārspēja tehniskos sarežģījumus, un Aleksandra Gilmāna Pirmais ērgelkoncerts varēja izskanēt visā pilnībā. Iveta Apkalna atzīst, ka viņai ir ļoti liels prieks par Latgales vēstniecības atklāšanu Rēzeknē. Viņa šo notikumu vērtē subjektīvi,

Atvars Lakstīgala
un Vestards Šimkus

jo tās ir viņas mājas, kaut arī ilgu laiku viņas dzīve un karjera veidojas citviet pasaulē. Iveta atzīst, ka šī koncertzāle neatpaliek no Eiropas labākajām zālēm, kur viņai nācies spēlēt. Ivetas Apkalnas lielākais novēlējums ir "Goram" tikt pie savām digitālajām ērgelēm. Viņa jau ir atradusi instrumentu, kas Štutgartē gaida pircēju. Latviešu ērgelniece ir apņēmības pilna tās nogādāt mājās, jo ērgeļu klātbūtne būtiski ietekmēs koncertzāles darbību nākotnē. "Gors" varētu būt pirmie, kas Latvijā rīkotu starptautiska mēroga ērgelnieku konkursus, tādējādi gūstot plašāku atpazīstamību un novērtējumu citviet pasaulē. Turklāt beidzot būtu iespējams pirmo reizi Latvijā atskaņot ērgeldarbus ar simfonisko orķestri.

Atklāšanas koncerta otrās daļas noslēgumā skatuvi piepildīja Rēzeknes, Cēsu un Daugavpils apvienotais jauktais koris, Liepājas Simfoniskais orķestris, kā arī solisti Guntra Kuzmina (soprāns) un Krišjānis Norvelis (bass). Grandiozs fināls, ko varonīgi uzbūvēja diriģents Atvars Lakstīgala. Svinīgs Antonīna Dvor-

žaka *Te Deum* kā pateicība un slavinājums, jo ir skaidrs, ka cilvēks viens pats nespēj paveikt kaut ko tik lielu. Arī Latgales vēstniecība "Gors" nav viena cilvēka darbs, tajā iesaistīti daudzi jo daudzi. Un pateicība visiem, kas ticēja šīs idejas pārtapšanai matērijā.

Ieklausoties cilvēku atziņās par Latgales vēstniecības "Gors" atklāšanu, dzirdams liels izbrīns, jo neviens nespēja iedomāties, ka kaut kur aiz trejdeviņām jūrām (istenībā tepat, mūsu pašu Latgalē) būs kaut kas tik varens. Ilona Rupaine, "Gora" mākslinieciskā vadītāja, nākamās sezonas programmas ieviesusi patiesi skaistus notikumus. Tie nebūs tikai grandiozi priekšnesumi ar atpazīstamām zvaigznēm – skatuve tiks atvēlēta arī jaunajiem talantiem. Sezonas

Iveta Apkalna

sākumā gaidāms kas īpašs, jo septembris ieskanēsies ar baroka mūziku. Diāna Zirniņa atzīst, ka festivālam "Baroka dienas Rēzeknē" izveidojusies sava auditorija, tomēr rīkotāji riskēs pārcelt šo festivālu uz jaunām mājām "Gorā". Domājams, ka visi būs ieguvēji, jo baroka mūziku Rēzeknē varēs baudīt jaunā kvalitātē. Līdzīgi būs ar pasākumu "Džeza dienas Rēzeknē". "Gora" koncertzāle būs īpaša vieta, kur Rēzeknes simfoniskais orķestris Jāņa Stafecka vadībā iestudēs jaunas programmas. Te Jāņa Ivanova Rēzeknes mūzikas skolas audzēkņi iemēģinās skaņas kvalitāti. Te deju kopas iedancinās skatuvi.

Tik daudzi darītāji un vērotāji liek lielas cerības uz šo māju un novēl izturību un radošo garu "Gora" komandai. Tomēr mums jāsaprot, ka ēkas pastāvēšanā un funkcionēšanā esam iesaistīti mēs visi, kultūras cienītāji. Tieši publika ir tā, kas balsos un noteiks, cik nepieciešama ir šī kultūras klints. Savukārt "Gora" komanda sola darboties ar neizsmeļamu latgaliešu sirsnību un darba sparū, lai, kā saka Diāna Zirniņa, zīdastes vietā neiznāk balodis. Visi, kas vēl nav bijuši Rēzeknes "Gorā", lai dodas uz Rēzekni, Latgales sirdi, ierauga šo patiesību paši savām acīm un izdzīvo to caur savām sajūtām!